

ואלדו סנטה קלאוס

הנס וילהלם

יומיים לפני חג המולד הרי, קורנליוס, מונטי ואני עסקנו בבניית איש השלג, כשהופיע פריץ עם בת דודתו הקטנה אמילי והציג אותה לפנינו.
"אמילי היא מהדרום ועוד לא ראתה שלג מעולם. היא לא מבינה הרבה בחורפים שלנו" אמר פריץ.
התברר גם שאמילי לא יודעת גם על חג המולד. "מי הוא סנטה קלאוס, ואלדו?" שאלה כשהיא רועדת מקור.

"סנטה קלאוס מביא מתנות וצעצועים לילדי האנשים בחג המולד" הסברתי לה.

"האם הוא מביא גם מתנות לחיות צעירות?" שאלה אמילי.
"ובכן" אמרתי "הוא כבר לא היה באזור הזה לפני שנים רבות. אני חושש שהוא עסוק מדי בחלוקת מתנות לילדי אנשים, כדי שיישאר לו זמן לחיות."

"אתה חושב שהוא יבוא אם אכתוב לו?" שאלה אמילי.
"אינני חושב כך" אמר מונטי "עוד לא ראיתי אותו בעצמי מעולם."

"גם אני לא" אמר הרי ונע בראשו.

"תביני" אמר פריץ "סנטה קלאוס הוא רק בשביל ילדי בני-אדם. מוטב תשכחי אותו. בואי הביתה לפני שתצטנני."

למחרת ראיתי איך אמילי מושכת את פריץ לתיבת
הדואר.

"כתבתי מכתב לסנטה קלאוס" אמרה כשהיא מנפנפת
במעטפה גדולה "וביקשתי שיבוא ויביא לי מתנה!"
"בהצלחה" אמרתי "אבל שלא תצפי יותר מדי. חבל
שתתאכזבי אם הוא לא יבוא."
"הוא יבוא! עוד תראה" קראה אמילי.

אמילי מסכנה, חשבתני. חג המולד חל מחר. היא בוודאי תתאכזב
נורא. הייתי בטוח בכך.
ואז עלה לי רעיון. אם אמילי רוצה לראות את סנטה קלאוס, אז היא
תראה אותו, החלטתי.

הלכתי מהר העירה וקניתי דברים אחדים להפתעה. שמחתי על הרעיון
שלי ורציתי לראות את עיניה של אמילי בבוקר חג המולד!

למחרת קמתי מוקדם כדי
להתכונן. לבשתי את בגד
סנטה קלאוס שקניתי.

הסתכלתי על עצמי
במראה. אפילו אמי לא
הייתה יכולה להכיר
אותי עכשיו.

נעלתי את
המגפיים וניסיתי
כמה קריאות
"הו-הו". ואז יצאתי
עם מתנה לאמילי.

קרוב לביתו של פריץ ראיתי עקבות רבים
המובילים לדלת הכניסה.
יתכן שפריץ עורך מסיבת חג המולד. מוזר
שלא הזמינו אותי, חשבתי. אבל היום חג
המולד וסנטה תמיד יתקבל יפה.
דפקתי בדלת. שמעתי את צעדיה הקטנות
של אמילי המתקרבות.

"הי, ואלדו!" קראה אמילי "טוב
שבאת. ציפינו לך. בוא, כנס!"
ציפו לי? ואלדו? איך היא ידעה
שזה אני? הרי נראיתי כמו
סנטה קלאוס.
לא היה לי זמן לנסות את
ה"הו-הו" שלי ונכנסתי אחריה
לחדר.

שם ישבו כולם על הספה - פריץ, מונטי, קורנליוס והרי, ושתו
תה. וכולם היו לבושים כמו סנטה קלאוס!
"לא רצינו שאמילי תתאכזב" הסביר מונטי.
"אני יודע, אני יודע" אמרתי "חשבתי גם אני על הפתעה כזו. חג
מולד שמח לכולכם!"

עכשיו אמילי פתחה את המתנות. היא מצאה שם מעיל יפה
מפריץ, זוג מכנסיים חמים ממונטי, כובע צמר מהרי וכפפות
מקורנליוס.

ואז פתחה גם את המתנה שלי "הו! מגפיים אדומים! הצבע
האהוב שלי" קראה "בואו החוצה ונשחק בשלג. עכשיו לא
יהיה לי כבר קר!" הוסיפה.

פתאום נשמעה
דפיקה בדלת. "מי זה
יכול להיות?" שאל
פריץ "כולם כבר כאן."
ניגשנו לדלת
בזהירות.

אך כשפריץ פתח את הדלת האורח עזב כבר. יכולנו רק עוד לראות את המזחלת שלו הנעלמת אחרי העצים המושלגים. "סנטה קלאוס!" קראה אמילי חזק כמה שרק יכלה. אך כל מה שרק ניתן היה לשמוע היה "הו-הו-הו!" "ראו, הוא הביא לי מתנה" אמרה אמילי והצביעה על מזחלת אדומה נהדרת, ועליה תווית "לאמילי מסנטה קלאוס" "ידעתי שיבוא! ידעתי!" קראה אמילי ורקדה סביב המזחלת החדשה שלה.

זה היה חג המולד הטוב שאי-פעם! ואמילי
נהנתה מגלישה במזחלת החדשה שלה,
שחמישה סנטה קלאוסים משכו אותה!

